

สำหรับศาลใช้

○ (๓๑)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ พ ๙๗๘ /๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ พ ๑๘๔๘/๒๕๖๖

คำรับรองเอกสาร
 จำนวน ๕๐ ใบเสร็จรับเงิน
 เล่มที่ ๗๘ ๗๖๑ /๒๕๖๖ เลขที่ ๑๐
 ลงวันที่ ๒๐ ก.ค ๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้

วันที่ ๒๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ความแพ่ง

ระหว่าง	นายฤกษ์ ณรงค์เดช ที่ ๑	โจทก์
	นายกรณ์ ณรงค์เดช ที่ ๒	
	นายณพ ณรงค์เดช ที่ ๑	
	บริษัทวินด์ เอนเนอร์ยี โซลดิ้ง จำกัด ที่ ๒	
	บริษัทโกลเด้น มิวสิค ลิมิเต็ด ที่ ๓	
	คุณหญิงกอแก้ว บุญยะจินดา ที่ ๔	จำเลย

เรื่อง สัญญา เพิกถอนนิติกรรม เรียกทรัพย์สิน

โจทก์ทั้งสองฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า โจทก์ทั้งสองและจำเลยที่ ๑

เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนายเกษม ณรงค์เดช กับคุณหญิงพรทิพย์ ณรงค์เดช

/โดยนาย

○ (๓๑ พ)

- ๓๑ -

เป็นโจทก์ยื่นฟ้องจำเลยกับพวกรวม ๑๔ คน มีโจทก์คดีนี้ แม้จะมีคำขอบังคับลักษณะเดียวกันในบางข้อและเป็นจำนวนหุ้นเดียวกันกับคดีนี้ กล่าวคือ คดีแรกโจทก์ฟ้องโดยมีคำขอบังคับให้จำเลยที่ ๑ โอนหุ้นของจำเลยที่ ๒ ที่จำเลยที่ ๙ ถืออยู่จำนวน ๖๔,๗๑๗,๔๑๑ หุ้นให้แก่โจทก์ ซึ่งเป็นหุ้นจำนวนและหมายเลขเดียวกันกับหุ้นที่พิพาทในคดีนี้ และคดีมีประเด็นข้อพิพาทที่ต้องวินิจฉัยเช่นเดียวกันก็ตาม แต่เมื่อนายเกษมซึ่งเป็นโจทก์ในคดีแรกมิได้เป็นโจทก์ในคดีนี้ อีกทั้งคดีดังกล่าวอยู่ระหว่างพิจารณา และศาลในคดีแรกยังมิได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดประเด็นข้อพิพาทใดๆแห่งคดี ดังนั้น ฟ้องโจทก์ทั้งสองจึงไม่เป็นฟ้องซ้อน และไม่เป็นการกระบวนพิจารณาซ้ำ อันจะต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๗๓ และมาตรา ๑๔๔ ข้อต่อสู้ข้อนี้ของฝ่ายจำเลยฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

ปัญหาต่อไปมีว่า โจทก์ทั้งสองเป็นเจ้าของหุ้นพิพาทหรือไม่ ปัญหานี้ศาลเห็นสมควรวินิจฉัยก่อนว่าเงินที่ใช้ในการซื้อหุ้นพิพาทเป็นเงินที่ได้มาจากโจทก์ทั้งสองหรือโจทก์ทั้งสองมีส่วนร่วมในการออกเงินซื้อหุ้นพิพาทลักษณะเป็นเจ้าของหุ้นพิพาท อันเป็นผลให้หุ้น

/พิพาท

○ (๓๑ พ)

- ๓๒ -

พิพาทเป็นของโจทก์ทั้งสองหรือไม่ อย่างไร เห็นว่า คดีนี้โจทก์ทั้งสองฟ้องจำเลยทั้งสอง โดยมี ข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาทำนองว่า จำเลยที่ ๑ ถือกรรมสิทธิ์ในหุ้นของจำเลยที่ ๒ ที่ถือหุ้นโดยบริษัท รีนิวเอเบิล เอนเนอจี คอร์เปอร์เรชั่น จำกัด แทนของโจทก์ทั้งสอง แต่จำเลย ที่ ๑ กลับไม่โอนหุ้นให้กับโจทก์ทั้งสองตามสัดส่วนที่ได้ตกลงกัน โดยที่โจทก์ทั้งสองมีส่วนในการ ชำระเงินค่าหุ้นและเงินที่ใช้ในการซื้อหุ้นพิพาทส่วนหนึ่งเป็นของโจทก์ทั้งสอง ปัญหาที่โจทก์ ทั้งสองจึงมีภาระการพิสูจน์ให้ได้รับความตามที่โจทก์ทั้งสองกล่าวอ้าง แต่ทางนำสืบของโจทก์ทั้ง สองกลับนำสืบได้ความทำนองเดียวกันว่า เมื่อประมาณกลางปี ๒๕๕๘ จำเลยที่ ๑ มาที่บ้าน นายเกษมเพื่อปรึกษาหารือและชักชวนให้ครอบครัวณรงค์เดช ลงทุนซื้อหุ้นของบริษัทจำเลย ที่ ๒ ซึ่งประกอบกิจการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลมจากกลุ่มบริษัทของนายพนพร จำนวน ๖๔,๗๑๗,๔๑๑ หุ้น หรือร้อยละ ๕๔.๔๖ ของหุ้นทั้งหมด นายเกษมและโจทก์ทั้งสองเห็นว่า ธุรกิจการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลมของจำเลยที่ ๒ จะมีศักยภาพที่จะเจริญเติบโตและสร้าง ผลตอบแทนการลงทุนได้ดีในอนาคต จึงตกลงซื้อหุ้นของจำเลยที่ ๒ ตามที่จำเลยที่ ๑ เสนอ

โดยมอบ

○ (๓๑ พ)

- ๓๖ -

กิตติอิสรานนท์ โดยจำเลยที่ ๓ เป็นผู้ขาย จำเลยที่ ๓ มีหนังสือแจ้งให้นายประเดชนำเงินค่าหุ้นงวดแรก จำนวน ๒,๘๕๐ ล้านบาท ชำระเข้าบัญชีเงินฝากของจำเลยที่ ๑ ต่อมาจำเลยที่ ๑ ได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปชำระหนี้ค่าหุ้นตามสัญญาที่สองแล้ว เห็นได้ว่า ข้อเท็จจริงที่ได้ความจากทางนำสืบของโจทก์ทั้งสองดังกล่าว เป็นการเบิกความกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่ชัดเจนว่าเงินที่นำมาซื้อหุ้นพิพาทเป็นเงินของโจทก์ทั้งสอง หรือโจทก์ทั้งสองมีส่วนร่วมในการให้ได้มาซึ่งเงินค่าซื้อหุ้นพิพาทอย่างไร นอกจากเป็นการกู้ยืมเงินมีระยะเวลาชำระหนี้และมีการชำระหนี้โดยจำเลยที่ ๑ ที่เป็นเรื่องของผู้กู้หรือผู้กู้ร่วมในการจะนำเงินกู้ไปใช้จ่ายเองตามความเหมาะสมทั้งทางนำสืบของฝ่ายโจทก์ก็ได้ความชัดเจนตามคำเบิกความของโจทก์ที่ ๒ ที่เบิกความตอบนายจำเลยตามค่านในคดีนี้ และในคดีหมายเลขดำที่ อ ๒๔๙๗/๒๕๖๑ ของศาลอาญารายละเอียดปรากฏตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย ล.๓๒ โดยรับว่า จำเลยที่ ๑ ผู้เดียวได้ชำระหนี้เงินกู้ให้แก่ธนาคารเอปียีเอ็น อัมโบรไปแล้ว ไม่เกี่ยวกับโจทก์ทั้งสอง แม้ทางนำสืบของโจทก์ทั้งสองจะนำสืบว่าบริษัท เคพีเอ็นแลนด์ จำกัด มอบเงินจำนวน ๕๐๐ ล้าน ให้แก่บริษัท

/เคพีเอ็น

○ (๓๑ พ)

- ๓๗ -

เคพีเอ็น เอนเนอีย โฮลดิ้ง จำกัด เพื่อชำระค่าหุ้น แต่ก็ปรากฏชัดเจนตามเอกสารหมายเลข ๑๒
ว่าเป็นการมอบเงินให้จำเลยที่ ๑ ตามสัญญากู้ยืมซึ่งทำให้บริษัท เคพีเอ็น เอนเนอีย โฮลดิ้ง
จำกัด มีฐานะเป็นลูกหนี้เท่านั้น ส่วนบริษัท เคพีเอ็น แลนด์ จำกัด มีสิทธิตามสัญญากู้ยืม
ตามกฎหมายอย่างไรก็ชอบที่จะใช้สิทธิเรียกร้องบังคับตามสัญญากู้ยืมได้เพียงนั้น ทั้งปรากฏ
ตามเอกสารหมายเลข ๒๖ ว่า บริษัท เคพีเอ็น แลนด์ จำกัด ได้มอบหมายให้ทนายความมีหนังสือ
ทวงถามให้บริษัท เคพีเอ็น เอนเนอีย โฮลดิ้ง จำกัด ชำระหนี้ตามสัญญากู้ยืมอีกด้วย และยัง
ปรากฏว่ามีการชำระหนี้เงินกู้ยืมดังกล่าวบางส่วนแล้ว ซึ่งโจทก์ทั้งสองก็มิได้นำสืบหักล้าง
ในส่วนนี้ ยิ่งเป็นการสนับสนุนว่าเงินจำนวนดังกล่าวเป็นเงินที่บริษัท เคพีเอ็น เอนเนอีย โฮลดิ้ง
จำกัด ได้มาจากการกู้ยืม มิใช่เป็นเงินที่โจทก์ทั้งสองมอบให้จำเลยที่ ๑ ในการชำระค่าหุ้นพิพาท
ส่วนเงินที่โจทก์ทั้งสองอ้างว่ากู้ยืมเงินจากบริษัท เอ็ม ซี เค การ์รันตี จำกัด เพื่อนำเงินไปชำระหนี้
ตามตั๋วแลกเงินและชำระหนี้ธนาคารเอปียีเอ็น อัมโบร โดยทำสัญญากู้ยืม ๔ ฉบับ ก็ได้ความว่า
สัญญากู้ยืมเงิน ๓ ฉบับ ตามเอกสารหมายเลข ๑๖ ถึง ๑๘ มีจำเลยที่ ๑ ในฐานะผู้กู้ บริษัท

/เอ็ม ซี เค

○ (๓๑ พ)

- ๓๘ -

เอ็ม บี เค การ์รันตี จำกัด ในฐานะผู้ให้กู้ ส่วนสัญญากู้ยืมอีก ๑ ฉบับตามเอกสารหมายเลข จ.๑๕
มีบริษัท ซีบีเอ็นที (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งมีโจทก์ที่ ๑ ถือหุ้นร้อยละ ๙๙.๙๙ ของหุ้นทั้งหมด
ในฐานะผู้กู้ บริษัท เอ็ม บี เค การ์รันตี จำกัด ในฐานะผู้ให้กู้ นายสเตฟาน มิซเซล ในฐานะ
ผู้จำหน่ายหุ้นเพื่อเป็นหลักประกันตามสัญญากู้ยืมทั้งสี่ฉบับดังกล่าวนำเงินไปชำระหนี้ตามสัญญา
ทั้งสี่ฉบับให้แก่บริษัท เอ็มบีเค การ์รันตี จำกัด จะเห็นได้ว่า เมื่อนายสเตฟานชำระหนี้เงินกู้ทั้งสี่
ฉบับดังกล่าวแล้ว นายสเตฟานจึงรับช่วงสิทธิไปเรียกร้องให้จำเลยที่ ๑ และบริษัท ซีบีเอ็นที
(ประเทศไทย) จำกัด เพื่อให้ชำระหนี้ตามกฎหมาย ส่วนนายสเตฟานจะเป็นหนี้โจทก์ที่ ๑
โดยโจทก์ที่ ๑ มอบหมายให้นายสเตฟานไปชำระหนี้แทนหรือไม่ อย่างไร นั้น ก็เป็นเรื่อง
ระหว่างนายสเตฟานกับโจทก์ที่ ๑ ที่จะไปหักกลบลบหนี้หรือว่ากล่าวกันต่อไปตามกฎหมาย
นอกจากนี้แม้โจทก์ทั้งสองจะนำสืบว่าสำเนาเช็คที่ออกโดยบริษัท ซีบีเอ็นที (ประเทศไทย) จำกัด
ส่งจ่ายให้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้รับเงิน เพื่อนำไปชำระค่าหุ้น ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๙ ก็ตาม แต่ก็
ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าเป็นการส่งจ่ายเช็คด้วยมูลหนี้ใด พยานหลักฐานที่โจทก์ทั้งสองนำสืบมา

/เป็นการ

○ (๓๑ พ)

- ๓๙ -

เป็นการกล่าวอ้างที่เลื่อนลอยไม่มีน้ำหนักควรแก่การรับฟัง ในขณะที่ฝ่ายจำเลยนำสืบได้ความว่า ตามสัญญาซื้อขายหุ้นเอกสารหมายเลข จ.๘๓ กำหนดให้ชำระเงินจำนวน ๘๘.๒๕ ล้านบาท โดยชำระหุ้นจำนวน ๑ ล้านบาท โดยโอนชำระผ่านบัญชีเงินฝากชื่อบัญชี บริษัท เคพีเอ็น เอนเนอยี โฮลดิ้ง จำกัด ไปยังบัญชีเงินฝากของ บริษัท โดนามิค ลิงค์ เวเนเจอร์ส จำกัด และบัญชีเงินฝากของบริษัท เน็กซ์โกลบอล อินเวสเมนต์ส จำกัด รวม ๘๐.๕ ล้านบาท ตามเอกสารหมายเลข ล.๑๓ และธนาคารเอบีเอ็น อัมโบร โอนไปยังบัญชีเงินฝากของบริษัท เน็กซ์โกลบอล อินเวสเมนต์ส จำกัด อีก ๑๐ ล้านบาท ตามเอกสารหมายเลข ล.๑๒ ซึ่งจำเลยที่ ๑ ชำระหนี้ให้แก่ธนาคารดังกล่าวแล้ว นอกจากนี้ยังมีเงินที่จำเลยที่ ๑ โดยบริษัท เคพีเอ็น เอนเนอยี โฮลดิ้ง จำกัด ภูียมเงินจากบริษัท เคพีเอ็น แลนด์ จำกัด ๕๐๐ ล้านบาท ตามเอกสารหมายเลข ล.๑๑ ปัจจุบันจำเลยที่ ๑ ชำระเงินคืนบางส่วน ซึ่งบริษัท เคพีเอ็น แลนด์ จำกัด ยังได้มอบหมายให้ทนายความมีหนังสือ ทวงถามให้ชำระส่วนที่ค้างอีกด้วย และจำเลยที่ ๑ ได้จัดการให้บริษัท เคพีเอ็น เอนเนอยี โฮลดิ้ง จำกัด ภูียมเงินจากบุคคลภายนอกหลายคนรวมเป็นเงิน ๓๓๑,๘๓๐,๘๒๑.๙๒ บาท และได้ออก

/ตัวแลกเงิน

○ (๓๑ พ)

- ๔๐ -

ตัวแลกเงินเป็นเงิน ๑,๕๐๐ ล้านบาท ต่อมาประมาณเดือนมกราคม ๒๕๕๙ บริษัท ซิมโฟนี พาร์ตเนอร์ส จำกัด ยื่นฟ้องบริษัท พูลเลอร์ตัน เบย์ อินเวสเมนต์ จำกัด ต่ออนุญาโตตุลาการที่ ประเทศสิงคโปร์ ขอเลิกสัญญาซื้อขายหุ้น จำเลยที่ ๑ ได้นำเงินจำนวน ๘๕.๗๕ ล้านเหรียญ สหรัฐไปวางชำระค่าหุ้นตามสัญญาที่บัญชีหอการค้านานาชาติ ประเทศฝรั่งเศส ตามเอกสาร หมายเลข ล.๑๕ สำหรับการกู้ยืมเงินบริษัท เอ็มบีเค การันตี จำกัด ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๕ ถึง จ.๑๘ เกิดขึ้นในปี ๒๕๖๐ หลังจากที่จำเลยที่ ๑ ชำระหนี้ค่าหุ้น ๙๐.๕ ล้านเหรียญสหรัฐ การที่ นายสเตฟาน มิซเซล ชำระหนี้เงินกู้ยืมทั้งสี่ฉบับแก่บริษัท เอ็มบีเค การันตี จำกัด มีผลให้จำเลย ที่ ๑ เป็นลูกหนี้นายสเตฟานเท่านั้น จึงเห็นได้ว่า **ทางนำสืบของฝ่ายจำเลยดังกล่าวชัดเจนว่า เป็นการนำสืบยืนยันถึงที่มาของเงินที่ใช้ในการชำระค่าหุ้นที่พิพาทพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง เมื่อโจทก์ทั้งสองมีภาระการพิสูจน์ แต่ข้อเท็จจริงที่ได้จากทางนำสืบของโจทก์ทั้งสองกลับ เป็นเพียงข้อเท็จจริงที่มีน้ำหนักน้อยไม่สมพ้องเมื่อเปรียบเทียบกับทางนำสืบของฝ่ายจำเลย**

/พยานหลักฐาน

○ (๓๑ พ)

- ๔๑ -

พยานหลักฐานและทางนำสืบของฝ่ายจำเลยมีน้ำหนักให้รับฟังมากกว่าพยานหลักฐานของโจทก์ ทั้งสอง คดีจึงรับฟังว่า เงินที่ใช้ในการซื้อหุ้นพิพาทไม่ใช่เงินของโจทก์ทั้งสอง หรือโจทก์ทั้งสอง มีส่วนในการชำระค่าหุ้นที่พิพาทลักษณะเป็นเจ้าของ ข้อต่อสู้ข้อนี้ของฝ่ายจำเลยฟังขึ้น

ปัญหาต่อไปตามประเด็นข้อพิพาทข้อ ๔ และข้อ ๕ มีว่า เอกสารการโอนหุ้น พิพาทเป็นเอกสารปลอม การโอนตกเป็นโมฆะ และจำเลยทั้งสองต้องร่วมกันโอนหุ้นพิพาทให้แก่ โจทก์ทั้งสองตามฟ้อง หรือไม่ เพียงใด นั้น เห็นว่า ปัญหาที่โจทก์ทั้งสองนำสืบโดยมีตัวโจทก์ ทั้งสองเบิกความเป็นพยานยืนยันได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙ จำเลยที่ ๑ กระทำ การทุจริตโอนหุ้นของบริษัทจำเลยที่ ๒ ที่บริษัท เคพีเอ็น เอนเนอยี (ประเทศไทย) จำกัด ถือหุ้น ๖๔,๗๑๗,๔๑๑ หุ้น ไปยังนายเกษม โดยนายเกษมถือหุ้นแทนจำเลยที่ ๔ และพบว่ามี การโอน หุ้นจากนายเกษมไปยังบุคคลต่างๆ โดยวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ โอนหุ้นไปยังจำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นนิติบุคคลจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเขตปกครองพิเศษฮ่องกง จำนวน ๕๕,๗๐๙,๖๔๒ หุ้น จากนั้นดำเนินการให้นายเกษมมีชื่อถือหุ้นของจำเลยที่ ๓ จำนวน

/๔๕๙,๑๐๙,๓๕๐ หุ้น

○ (๓๓ พ)

- ๔๕ -

เมื่อโจทก์ทั้งสองเป็นฝ่ายกล่าวอ้างว่า เอกสารดังกล่าวไม่เป็นเอกสารที่แท้จริงหรือเป็นพยานหลักฐานที่รับฟังไม่ได้โดยจำเลยที่ ๑ ร่วมกับจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ แสดงให้ปรากฏทางทะเบียนเป็นที่โจทก์จำเลยที่ ๓ ถู้อุ่นของจำเลยที่ ๒ เป็นการกระทำโดยทุจริต มีเจตนาเบียดบังเอาหุ้นของจำเลยที่ ๒ ไปเป็นของตนโดยมิชอบ จำเลยที่ ๑ ซึ่งมีอำนาจครอบงำบริษัทจำเลยที่ ๒ ผ่าฝืนไม่ส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บอจ.๕) ของจำเลยที่ ๒ ต่อสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทในช่วงที่นายเกษมรับโอนหุ้นมาจากบริษัท เคพีเอ็น เอนเนอยี (ประเทศไทย) จำกัด นั้น ภาวะการพิสูจน์เพื่อหักล้างข้อสันนิษฐานตามกฎหมายดังกล่าวจึงตกแก่ฝ่ายโจทก์ แต่ข้อเท็จจริงที่ได้รับความจากทางนำสืบของฝ่ายโจทก์ไม่ปรากฏว่าเอกสารหลักฐานดังกล่าวรับฟังไม่ได้เพราะเหตุใด ได้ความเพียงการกล่าวอ้างบันทึกข้อตกลงที่มีการจัดทำขึ้นเองระหว่างครอบครัว ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ ตามเอกสารหมายเลข.๓๕ ว่า จำเลยที่ ๑ ไม่ดำเนินการตามข้อตกลงดังกล่าวและอ้างว่า จำเลยที่ ๑ ได้ชักชวนโจทก์ทั้งสองและนายเกษม มาลงทุนซื้อหุ้นของจำเลยที่ ๒ มีการตกลงจัดสรรปันส่วนกันแล้ว ซึ่งเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่มีน้ำหนัก

/เพียงพอ

○ (๓๑ พ)

- ๔๖ -

เพียงพอในการหักล้างบทสันนิษฐานของกฎหมายดังกล่าว นอกจากนี้ก็ได้รับความชัดเจนจากทาง
นำสืบของโจทก์ทั้งสองว่า ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๓ กันยายน ๒๕๖๑
โจทก์ที่ ๑ และโจทก์ที่ ๒ ต่างเป็นผู้ถือหุ้นและเป็นกรรมการผู้มีอำนาจของบริษัทจำเลยที่ ๒
ตามหนังสือรับรองนิติบุคคลเอกสารหมายเลข จ.๗ และตามสำเนาบัญชีผู้ถือหุ้นของจำเลยที่ ๒
ตามเอกสารหมายเลข ล.๔๑ ซึ่งโจทก์ทั้งสองต้องรับรู้และรับทราบในกิจการภายในบริษัทจำเลย
ที่ ๒ แต่ไม่ปรากฏว่ามีการโต้แย้งหรือมีข้อพิพาทเกิดขึ้นทำนองยอมรับการโอนหุ้นดังกล่าว
ทั้งการไม่นำชื่อนายเกษมไปจดทะเบียนต่อทางราชการตามข้ออ้างของโจทก์ทั้งสอง มีผลเพียงไยยัน
ต่อบุคคลภายนอกไม่ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๒๙ วรรคท้าย
เท่านั้น ซึ่งก็ไม่ใช่โจทก์ทั้งสองกรณีนี้ อาศัยเหตุตามที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น จึงเห็นได้ว่า
เมื่อโจทก์ทั้งสองมีภาระการพิสูจน์แต่ทางนำสืบกลับไม่มีน้ำหนักควรแก่การรับฟัง จึงต้องฟังว่า
การโอนหุ้นพิพาทหรือการซื้อขายหุ้นพิพาทมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย เพราะมีการทำถูกต้อง
ตามแบบที่กฎหมายกำหนด ไม่ตกเป็นโมฆะ

/ส่วนปัญหา

○ (๓๑ พ)

- ๔๗ -

ส่วนปัญหาที่ว่า ลายมือชื่อของนายเกษมที่ลงชื่อไว้ในเอกสารต่างๆ ประกอบด้วย

- (๑) สัญญาแต่งตั้งตัวแทนระหว่างนายเกษมกับจำเลยที่ ๔ ฉบับลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๔
- (๒) ตราสารการโอนหุ้นจำเลยที่ ๓ ระหว่างนายเกษมกับจำเลยที่ ๔ (๓) ใบสำคัญการซื้อหุ้นจำเลยที่ ๓ ระหว่างนายเกษมกับจำเลยที่ ๔ (๔) คำประกาศเจตนารมณ์ในการเป็นทรัสต์
- (๕) จดหมายฉบับลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่อ้างว่าเป็นจดหมายของนายเกษมส่งถึงบริษัท พรีเมียร์ ฟูดเซียร์ ลิมิเต็ด (๖) ตราสารการโอนหุ้นจำเลยที่ ๒ ระหว่างนายเกษมกับจำเลยที่ ๓ ฉบับลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และฉบับลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ และ (๗) สัญญาซื้อขายหุ้นของบริษัทจำเลยที่ ๒ ระหว่าง บริษัท เคพีเอ็น เอนเนอยี (ประเทศไทย) จำกัด ผู้ขาย กับนายเกษม ผู้ซื้อ ฉบับลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๔ เป็นลายมือชื่อปลอม หรือไม่ ปัญหานี้เมื่อข้อเท็จจริงได้ความตามที่กล่าวแล้วว่า นายเกษมเป็นหัวหน้าครอบครัวณรงค์เดช และเป็นผู้เดียวที่มีอำนาจจัดการดำเนินการแบ่งปัน จัดสรรผลประโยชน์ต่างๆ ของธุรกิจครอบครัวของบริษัทในเครือเคพีเอ็นเพียงผู้เดียวภายหลังจากที่คุณหญิงพรทิพย์ถึงแก่ความตายเมื่อวันที่

/๑๖ ตุลาคม

○ (๓๑ พ)

- ๔๘ -

๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ ย่อมแสดงว่านายเกษมมีอำนาจจำหน่ายโอนหุ้นต่างๆ ของกิจการของ
ครอบครัวให้โจทก์ทั้งสองและจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นบุตรของตนได้โดยวิธีการมอบอำนาจให้บุคคล
ใดๆ หรือ รับมอบอำนาจจากบุคคลใดๆ เพื่อให้การดำเนินการจัดสรรผลประโยชน์เป็นไปตาม
เจตนาของตน ซึ่งการมอบอำนาจเพื่อให้มีอำนาจจัดสรรปันส่วนผลประโยชน์ของกิจการในเครือ
บริษัทเคพีเอ็นย่อมกระทำได้ด้วยการลงชื่อในหนังสือมอบอำนาจหรือเอกสารต่างๆ เกี่ยวกับการ
โอนหุ้นไว้หลากหลายรูปแบบตามที่นายเกษมต้องการ และเมื่อพิจารณาประกอบกับข้อเท็จจริง
ที่นายเกษมเบิกความเป็นพยานตอบนายจำเลยถามค้านในคดีหมายเลขคำที่ อ ๑๗๐๘/๒๕๖๔
ของศาลอาญากรุงเทพใต้ที่เป็นปัญหาการปลอมเอกสารต่างๆ รับว่า ตนได้ลงลายมือชื่อใน
เอกสารเกี่ยวกับการโอนหุ้นในบริษัทของจำเลยที่ ๒ ไว้หลายฉบับ และเบิกความทำนองว่า
จำไม่ได้ว่าได้ลงชื่อในเอกสารต่างๆ หลายฉบับไปเท่าใด รายละเอียดปรากฏตามบันทึกคำให้การ
พยานของนายเกษม เอกสารหมายเลข ล.๔๓ นอกจากนี้ยังได้ความจากที่นายเกษมให้การต่อศาล
เขตปกครองพิเศษฮ่องกงว่า ตนได้ลงลายมือชื่อในเอกสารเกี่ยวกับการลงทุนในบริษัทจำเลยที่ ๒

/หลายฉบับ

○ (๓๑ พ)

- ๔๙ -

หลายฉบับ ไม่สามารถจดจำรายละเอียดของเอกสารแต่ละฉบับที่ลงลายมือชื่อได้ โดยมีจำเลยที่ ๑ อธิบายให้ฟังว่าเอกสารแต่ละฉบับใช้สำหรับกิจการของบริษัทจำเลยที่ ๒ รายละเอียดปรากฏตามบันทึกคำให้การของนายเกษมเอกสารหมายเลข ๒๒ แม้ได้ความจากข้อเท็จจริงในการส่งบันทึกถ้อยคำและเอกสารในคดีอาญาต่างๆ ว่า มีการส่งตัวอย่างลายมือชื่อของนายเกษมไปตรวจพิสูจน์ แต่ผลการตรวจพิสูจน์โดยผู้เชี่ยวชาญหลายคนกลับมีความเห็นไม่ตรงกันไปในทางหนึ่งทางใดไม่ว่าผู้เชี่ยวชาญที่ดำเนินการโดยโจทก์ทั้งสองหรือโดยฝ่ายจำเลย ดังจะเห็นได้จากบันทึกคำให้การและความเห็นของพันตำรวจโทกำจร ชื่นบำรุง พยานผู้ทำการตรวจพิสูจน์ลายมือชื่อที่ลงความเห็นว่ายลายมือชื่อตามเอกสารที่พิพาทดังกล่าวเป็นลายมือชื่อนายเกษม รายละเอียดปรากฏตามบันทึกคำเบิกความเอกสารหมายเลข ๒๘ และรายงานการตรวจพิสูจน์เอกสารหมายเลข ๔๐ กรณีนี้จึงเป็นเรื่องที่พยานผู้เชี่ยวชาญต่างลงความเห็นที่ขัดแย้งกันที่ศาลก็มีไขจะรับฟังความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญเสียทีเดียว ซึ่งศาลจะต้องพิจารณาลักษณะการเขียนของลายมือชื่อและพยานอื่นๆ ประกอบการวินิจฉัยเพิ่มเติม ดังนั้น เมื่อพิจารณาลายมือชื่อ

/ของนาย

○ (๓๑ พ)

- ๕๐ -

ของนายเกษมที่ปรากฏอยู่ในเอกสารต่าง ๆ ในสำนวนความทั้งหลาย ประกอบกับข้อเท็จจริงที่
รับฟังยุติจากทางนำสืบของฝ่ายจำเลยโดยโจทก์ทั้งสองมิได้โต้แย้งคัดค้านว่า หลังจากที่จำเลยที่
๑ เข้าไปบริหารจำเลยที่ ๒ นายนพพรยื่นฟ้องจำเลยที่ ๑ ต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการของ
ประเทศสิงคโปร์ เรื่องผิดสัญญาซื้อขายหุ้นของจำเลยที่ ๒ ขอให้บังคับจำเลยที่ ๑ คืนหุ้นให้กับ
นายนพพร เมื่อธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ผู้พิจารณาสินเชื่อตามโครงการต่าง ๆ
ของจำเลยที่ ๒ ที่ธนาคารไทยพาณิชย์ฯ เห็นว่าอาจมีความเสี่ยงที่นายนพพรซึ่งเป็นผู้ต้องหา
ในคดีอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ จะกลับมามีส่วนเกี่ยวข้องกับจำเลยที่ ๒
ซึ่งธนาคารมีนโยบายจะไม่ให้การสนับสนุนโครงการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
ความผิดในคดีอาญาข้อหาดังกล่าว เป็นเหตุให้จำเลยที่ ๑ ปรึกษากับที่ปรึกษากฎหมายโดย
ได้รับคำแนะนำว่า ต้องโอนหุ้นของจำเลยที่ ๒ ให้แก่บุคคลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือไม่ได้เป็น
คู่สัญญากับนายนพพร จำเลยที่ ๑ จึงนำเรื่องไปปรึกษากับจำเลยที่ ๔ และจำเลยที่ ๔ ตกลงรับ
ซื้อหุ้นของจำเลยที่ ๒ ไว้ โดยมีเงื่อนไขว่าราคาซื้อขายหุ้นต้องเป็นราคายุติธรรม และต้องหา

/ตัวแทน

○ (๓๑ พ)

- ๕๒ -

จำเลยที่ ๒ จากธนาคารไทยพาณิชย์ฯ และให้คำแนะนำในการทำให้นายพพรไม่มีโอกาสกลับเข้ามาเป็นผู้ถือหุ้นหรือเกี่ยวข้องกับจำเลยที่ ๒ อีก ทำให้ธนาคารไทยพาณิชย์ฯ กล้าที่จะปล่อยเงินกู้ให้จำเลยที่ ๒ ต่อไป รายละเอียดปรากฏตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข ล.๓๗ อันเป็นการสนับสนุนทางนำสืบของฝ่ายจำเลยให้มีน้ำหนักมากยิ่งขึ้นกว่าพยานหลักฐานของโจทก์ทั้งสอง เมื่อการพิจารณาพิสูจน์เกี่ยวกับลายมือชื่อตามสัญญาแต่งตั้งตัวแทน และเอกสารการโอนหุ้น และรับโอนหุ้นของจำเลยที่ ๒ ว่าเป็นเอกสารปลอมหรือไม่ตกแก่โจทก์ทั้งสองตามกฎหมาย แต่ทางนำสืบกลับเลื่อนลอย ชัดแย้งต่อเหตุผลและไม่มีน้ำหนักควรแก่การรับฟังเมื่อเปรียบเทียบ ชั่งน้ำหนักกับพยานหลักฐานของฝ่ายจำเลย เชื่อว่านายเกษมเป็นตัวแทนของจำเลยที่ ๔ และเป็นผู้ลงชื่อในเอกสารต่างๆ ที่พิพาทในคดีนี้จริง และเมื่อการโอนหุ้นพิพาททำถูกต้องตามกฎหมายและแบบพิธีการโอนดังที่กล่าวข้างต้นกระทั่งมีการโอนต่อไปให้จำเลยที่ ๓ ปรากฏตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของจำเลยที่ ๒ ที่ระบุชัดเจนว่าจำเลยที่ ๓ เป็นผู้ถือหุ้นของจำเลยที่ ๒ ตามจำนวนซึ่งก็สอดคล้องกับทางนำสืบของฝ่ายจำเลย โดยเฉพาะตามประมวล

/กฎหมาย

○ (๓๑ พ)

- ๕๓ -

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๔๑ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า บัญชีผู้ถือหุ้นดังกล่าว เป็นพยานหลักฐานที่ถูกต้อง เมื่อโจทก์ทั้งสองมีการกระทำการพิสูจน์แต่นำสืบไม่สมค้ำกล่าวอ้าง จึงไม่มีเหตุให้ต้องมีการเพิกถอนการโอนหุ้น การโอนหุ้นพิพาทจึงมีผลผูกพันตามกฎหมาย ไม่อาจเพิกถอนได้ ข้อต่อสู้ข้อนี้ของฝ่ายจำเลยฟังขึ้น

ปัญหาที่ต้องพิจารณาประการสุดท้ายมีว่า โจทก์ทั้งสองเป็นเจ้าของหุ้นพิพาท ต้องโอนหุ้นพิพาทคืนโจทก์ทั้งสองตามฟ้อง และต้องจ่ายเงินปันผล ผลประโยชน์และต้องแก้ไข บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นตามฟ้อง หรือไม่ นั้น เห็นว่า เมื่อทางพิจารณาได้ความดังกล่าวแล้วว่า เงินที่ใช้ในการซื้อหุ้นพิพาทไม่ใช่ของโจทก์ทั้งสอง ไม่ปรากฏว่าเอกสารต่างๆ ตามข้ออ้างของ โจทก์ทั้งสองเป็นเอกสารปลอม การโอนหุ้นที่พิพาทมีการโอนถูกต้องตามแบบของกฎหมาย แม้โจทก์ทั้งสองจะนำสืบว่าราคาซื้อหุ้นของจำเลยที่ ๒ ระหว่างบริษัท เคพีเอ็น เอนเนอยี (ประเทศไทย) จำกัดกับนายเกษม เป็นราคาที่ไม่สมเหตุสมผล บริษัทเพลินจิต แคปปิตอล จำกัด ทำรายงานการประเมินค่าหุ้นไม่สุจริตทำนองมีพิรุณ แต่เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการซื้อขาย

/หุ้นพิพาท

○ (๓๑ พ)

- ๕๔ -

หุ้นพิพาทมีลักษณะฉ้อฉลมีการปันหุ้น หรือมีการดำเนินการที่ฝ่าฝืนกฎหมายผิดแบบและวิธีการ
โอนอย่างไร ดังนั้น เพียงข้ออ้างของโจทก์ทั้งสองที่อ้างว่า จำเลยที่ ๑ กับพวกต้องร่วมกันโอนหุ้น
ของจำเลยที่ ๒ ที่พิพาทคืนโจทก์ทั้งสอง โดยอาศัยบันทึกข้อตกลงภายในของครอบครัวเมื่อวันที่
๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ ตามบันทึกข้อตกลงการจัดสรรหุ้นเอกสารหมายเลข จ.๓๕ และหมาย ล.๒๐
ที่โจทก์ทั้งสอง และจำเลยที่ ๑ ได้จัดทำขึ้นให้มาลงนามลงนามการโอนที่ถูกต้องสมบูรณ์ไปแล้ว
ตามแบบที่กฎหมายกำหนดที่ปราศจากเหตุผลอื่นสนับสนุนหาได้ไม่ โดยเฉพาะตามบันทึก
ข้อตกลงก็ชัดเจนว่ามีการทำขึ้นทำนองให้มีการจัดตั้งบริษัท Holding Company เพื่อเป็นการ
ลงทุนในอนาคต ไม่มีผลผูกพันจำเลยที่ ๑ ลักษณะย้อนหลัง และเมื่อบันทึกดังกล่าวเป็นการ
จัดทำขึ้นภายหลังจากที่มีการซื้อขายหุ้นตามสัญญาซื้อขายเอกสารหมายเลข จ.๘๓ และ จ.๘๔
เสร็จสิ้นแล้วสมบูรณ์ แม้โจทก์ทั้งสองจะกล่าวอ้างว่าเมื่อประมาณกลางปี ๒๕๕๘ จำเลยที่ ๑
ปรึกษาและชักชวนให้นายเกษมและโจทก์ทั้งสองลงทุนซื้อหุ้นบริษัทจำเลยที่ ๒ ก็ตาม
แต่เมื่อไม่ปรากฏว่าช่วงกลางปี ๒๕๕๘ โจทก์ทั้งสองและจำเลยที่ ๑ ได้จัดทำบันทึกข้อตกลง

/เป็นลาย

๒๕๖๖
๒๕๖๖

สำหรับศาลใช้

○ (๓๑ พ)

- ๕๕ -

เป็นลายลักษณ์อักษรไว้ เพียงแต่กล่าวอ้างว่าโจทก์ทั้งสองมอบหมายให้จำเลยที่ ๑ ไปดำเนินการ
ซื้อหุ้นโดยโจทก์ทั้งสองเป็นผู้หาเงินในการลงทุนเท่านั้น จึงรับฟังไม่ได้ว่าช่วงกลางปี ๒๕๕๘
มีข้อตกลงที่มีผลเสมือนเป็นการจัดสรรปันส่วนหุ้นพิพาทให้กับโจทก์ทั้งสองตามฟ้อง ดังนั้น
อาศัยเหตุตามที่ให้เหตุผลในประเด็นข้อพิพาทเป็นลำดับที่กล่าวข้างต้น จึงฟังไม่ได้ว่าโจทก์
ทั้งสองเป็นเจ้าของหุ้นพิพาท กรณีจึงไม่จำเป็นต้องโอนหุ้นที่พิพาทคืนแก่โจทก์ทั้งสองตามฟ้อง
และเมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้ว ปัญหาต่อไปที่ว่า ต้องมีการแก้ไขทะเบียนผู้ถือหุ้นตามฟ้องหรือไม่
และต้องนำเงินปันผลและผลประโยชน์มาให้โจทก์ทั้งสองตามฟ้องหรือไม่อย่างไร จึงไม่จำเป็นต้อง
วินิจฉัยเพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป

พิพากษายกฟ้องโจทก์ทั้งสอง กับให้โจทก์ทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชำระค่าฤชา
ธรรมเนียมแทนจำเลยทั้งสี่ โดยกำหนดค่าทนายความให้รวม ๔๐๐,๐๐๐ บาท และค่าใช้จ่าย
ในการดำเนินคดีรวม ๕๐,๐๐๐ บาท./

นายทสิฐ ธรรมกุล

นายพิพัฒน์ วุฒิชัยสารานนท์

หน้า ๕๕ จาก ๕๕

สำเนาถูกต้อง

๑๓๓๖

(นางสาวจุฑารัตน์ เชื้อประเสริฐศักดิ์)
เจ้าพนักงานศาลยุติธรรมปฏิบัติกร